

Ressò

octubre 24

Compartim la joia de retrobar-nos

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Octubre, mes del Roser

El mes d'octubre sempre ha estat, per a la tradició cristiana, un temps de recolliment, pregària i profunditat espiritual. Conegut com el mes del Roser, aquest temps de l'any ens convida a redescobrir la bellesa i la profunditat de la devoció del Sant Rosari, una pràctica molt estimada i fomentada per la gent gran.

El Rosari és una meditació profunda sobre els misteris de la vida de Crist i de la Mare de Déu. Cada Avemaria ens recorda l'anunciació de l'àngel a Maria, un moment clau en la història de la salvació, que trobem a l'Evangeli de Lluc (1,26-38). La salutació angèlica, «*Déu vos salve, plena de gràcia*», ressona com un record constant de la gràcia que envolta la Mare de Déu i la seva disposició a acollir la voluntat de Déu. Els misteris que contemplem, des de la joia del naixement de Jesús fins a la seva passió, mort i resurrecció, ens duen a les profunditats de l'Evangeli. Així, la nostra fe es fa vida, perquè meditem sobre els esdeveniments que fonamenten la nostra esperança. La repetició de les pregàries ens ajuda a entrar en un estat de contemplació, on cada paraula esdevé una ofrena de lloança i una súplica per obtenir la gràcia necessària per seguir el Crist.

Lluny de ser una rutina, el Rosari és una escola d'Evangeli. Cada dena ens introdueix en la vida i el misteri de Crist. Quan recitem els misteris de goig, ens unim a Maria en la seva joia per la vinguda del Salvador. En els misteris dolorosos compartim amb ella el sofriment de Crist per la nostra redempció. Els misteris de glòria ens fan partícips de la victòria de Crist sobre la mort; i els misteris de llum, introduïts per Sant Joan Pau II, ens conviden a meditar sobre la vida pública de Jesús, les seves paraules i miracles. En contemplar els misteris, aprenem a veure la nostra vida a la llum de l'Evangeli. El Rosari esdevé una eina poderosa per discernir la voluntat de Déu, per afrontar les dificultats amb esperança i per viure amb una confiança renovada en la providència divina.

Per a la gent gran, la devoció al Rosari ha estat, i continua sent, una font inesgotable de pau i de força. En la tranquil·litat de l'edat, quan la vida ens ofereix més moments de silenci i reflexió, el Rosari esdevé un company fidel en la pregària. Recitar el Rosari és també un acte d'unitat amb tota l'Església. Quan l'acompanyem amb la intenció de pregar pels altres, especialment per les necessitats de la comunitat, la nostra pregària s'expandeix i esdevé un canal de gràcia per al món sencer. Que el Rosari, tan arrelat en la tradició cristiana, continuï sent un far de llum que ens guii en el camí de la fe, una

Espai de reflexió i pregària

font de consol en les nostres dificultats i un mitjà per aprofundir en la relació personal amb Crist i amb Maria, la nostra Mare.

*Mn. Joaquim Meseguer García, pvre.,
consiliari diocesà de Terrassa de Vida creixent*

Salm 26. Examina'm, Senyor, posa'm a prova

Nosaltres no som d'eixe món:

Com si fossis en Raimon, crida, indignat, que no vols ser d'aquest món d'injustícies, que vols viure honradament. Crida també, entendrit, que estimes Déu i que saps que Déu t'estima.

Fes-me justícia, Senyor!

És honrat el meu camí.

Confio en el Senyor,
no tinc por de caure.

Examina'm, Senyor, posa'm a prova,
depura'm al foc el cor i les entranyes.

Tinc present el teu amor,
visc d'acord amb la teva veritat.

No m'assec amb homes falsaris,
no tinc tractes amb gent malèfica;
detesto les colles de malvats,
no m'assec amb els impius.

Ja que estic net de culpa, em rento les mans
i giro entorn del teu altar, Senyor,
cantant ben alt l'acció de gràcies
i anunciant les teves meravelles.

Senyor, m'estimo la casa on habites,
l'indret on resideix la teva glòria.

No em comptis entre els pecadors,
entre els homes que cometen crims de sang;
a les seves mans hi ha males intencions,
són plenes de regals per subornar.

La meua vida és honrada:

allibera'm i compadeix-te de mi.

Els meus peus van pel camí dret;
beneiré el Senyor enmig del poble reunit.

Joan Brossa

Joan Brossa i Cuervo. Poeta barcelonés, nascut el 1919 i mort el 1998. La seva llarga activitat cobria diversos gèneros artístics i tècnics; era un home de amplitud d'interessos. El mateix era un home interessant. Però en tot el que tocà fou, fonamentalment, **poeta**. Els seus poemes visuals el defineixen molt bé. Avui us ofrezco un poema d'amor, escrit el 1954. Lo he llegit i rellegit i us el brindo per començar el curs. Disfrutad-lo.

Tu

Si eres una onada, series el meu joc favorit.
Si m'estimaves sempre, series la plenitud.
Si eres una manera de parlar, series el diàleg.
Si ploraves inquieta, et buscava i no et trobava.
Si eres una posta de sol, series la més bella de totes.
Si eres un arbre, series un cedre.
Si ostentaves colors, series blanca i vermella.
Si eres la neu, passaries enllà.
Si eres una substància, series el bàlsam.
Si eres substituïda, series la fusta d'una columna.
Si jo era un vaixell, et duria al bell davant de la proa.
Si no eres una noia, series una rosa boscana.
Si eres un estel invisible, series el mutu amor.
Si em circumdaves suaument i et dissolies,
series el serení de la nit que mulla els arbres.
Si defallies, series un escut romput.
Si eres una flor, mai no t'apagaries.
Si llampeguejaves, series talment una pedra encastada
del color del flux del mar.
Si et veia en qualsevol indret, t'assenyalaria a tu.
Si eres indiferent, series el crepuscle.
Si em miraves distretament, series la meua esperança.
La teua presència em sembla la forma més plaent de la mateixa harmonia.
Si la música s'omplia de tu, brollaria un acord greu i planyívol.
Si eres un trèvol, series la clau de l'aurora.
Si eres la suavitat, series el pes del l'aigua.
Si eres la tristesa, series els dies i el temps.
Si eres un desig, series passió desplomada.
Si eres la lluna, series una ala.
Si eres un rellotge, series un cercle profund.
Si eres l'espai, en series meitat i centre.

Cultura

Si no eres un estel favorable, series una roca que defensa un territori.
Si t'amagaves de mi per sempre més, series la nit circumdant.
Si eres un camí, series la riba del mar.
Si eres un jardí, series un astre de flors.
Si eres un paisatge, series un bosc que respira.
Si eres un anell, series irrompible per sempre més.
Si eres ombra densa, series un camí entre els astres diàfans.
Si eres una tarda, series un dia.
Si eres un any, series un segle.
Si eres un soroll, series el soroll d'unes passes que ressonen sentides en secret.
Si eres un pedestal, series una illa blavenca.
Si el món era romput a trossos, series el seu silenci.
Si inclinaves més el front, dringaria clar.
Si sospires, el temps que passa esdevé dolç.
Si t'enfiles pel cel, en la mediació et trobo.
Si eres una boleta, series una sola gota d'aigua.
 Vius en el sentit de la flama, no en el de la cendra.
Si eres un nombre, series una quantitat inacabable.
Si mudaves de forma, series una muntanya obscura i agradable.
Si eres l'oratge, dormiries damunt una cua de colors.
Si et coneixia la pluja, cauria al lloc que tu indicaries.
Si intentaves de salvar algú, l'ompliries d'espigues.
Si eres una paret, t'escudarien els arbres.
Si queia la llum, series la copa de cada dia. Cobriries la joventut, si eres la matinada.
Si passava la tardor, tu series la primavera imminent.
Si eres un color, series l'alegria del sol en un bancal d'herba.
Si eres una veu, tindries el color d'un perfum.
Si eres un perfum, tindries la veu del color que et duria.
Si eres un vidre, apagaries els sospirs.
Si eres un desert, onejaries sense cap límit.
Si eres una paraula, series estimar-se.
Si eres un ídol, jo prepararia la teva adoració als santuaris.
Si eres tèbia claror, et voltaries de ramats.
Si eres una gota de sang, il·luminaries.
Si el món de vida era tot solitud i caos, ja estaries destinada a manifestar-te.
Si el món era una boirosa caverna, en tu convergrien infinituds.
Tu ets el més bell reflex de la lmatge primordial
 que enllà dels temps es multiplica inexpressable.

Recuperemos los poetas que hemos conocido.

María Jesús Ramos

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se. Cicle B. La cadira

Tots, de petits, hem jugat al joc de la cadira. Hi ha deu nois i nou cadires. A un signe donat per l'àrbitre, tots han d'aconseguir una cadira. Sempre n'hi ha un que es queda sense cadira. A cada jugada, es retira una cadira. Guanya l'últim que es queda amb la cadira.

Un dia, Jaume i Joan, dos germans apòstols de Jesús, li varen demanar la cadira per asseure's al seu costat quan fos glorificat en el Regne. Nois, us heu passat, contestà el Mestre. No sabeu pas el que demaneu.

Com podem veure, la història ja és vella, i la història es va repetint als nostres dies. Tothom busca la cadira, la poltrona del poder. I no és pas que no sigui una cosa bona voler ser dels primers, però primer s'ha de suar la cansalada.

Seguir Jesús no és cap loteria; seguir Jesús és anar al seu costat i no passar al davant, és a dir, no és lícit saltar-se el camí del calvari.

És ser-hi a les verdes i a les madures.

Fixem-nos que Ell ens ensenya com hem de fer servir els dons que la natura ens dona: cercar els primers llocs és bona feina. Però el primer lloc de l'autoritat és perillós. Entre les nacions, els governants – diu Jesús – disposen dels seus súbdits com si en fossin amos i els mantenen sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser el primer, qui vulgui seure a la poltrona del poder, ha de ser l'esclau i servidor de tots. Com Jo, que no he vingut a fer-me servir, sinó a servir els altres. I, com ja us ho he dit, penso oferir la meua vida per a alliberar-vos de tot llast i sense esperar-ne cap medalla o guardó.

Podeu seguir-me?

Sí, ho volem.

Doncs, som-hi, sense posar-nos-hi frenètics.

Mn. Pere Arribas-diaca

Sempre hi ha àngels en la nostra vida

- “Pare, si ho vols, aparta de mi aquesta copa. Però que no es faci la meva voluntat, sinó la teva”.

Llavors se li va aparèixer un àngel del cel que el confortava. (LI 22, 42-43)

SEMPRE HI HA ÀNGELS EN LA NOSTRA VIDA

- Que ens alerten dels perills.
- Que ens rescaten de la obscuritat.
- Que ens guien quan estem desorientats.
- Que ens somriuen quan estem afligits.
- Que ens salven de l'abisme.
- Que ens conforten quan estem desconsolats.
- Que ens aporten el que estàvem buscant sense saber-ho.
- Àngels que ens sostenen en l'adversitat.
- Àngels que...
- Alguns són àngels de carn i ossos...
- D'altres formen part de presències invisibles, com vents suaus que ens acaronen la vida. “Àngel” és una paraula que significa “missatger”. Déu vol mantenir amb nosaltres un contacte permanent i ens vol manifestar el seu amor i la seva protecció.
- També tu pots ser àngel per algú.

Agenda

Octubre

Dissabte 5:

XLI Assemblea Anual de Vida Creixent

Parròquia Sant Ignasi de Loiola,
Carrer Provença 544 BCN.

A les 10 l'Assemblea.

A les 11 la Sra. Montserrat
Martínez, ens presentarà el temari
d'aquest curs 2024-25: CRÉIXER.

A les 12 Eucaristia

Novembre

Dijous 7:

Reunió d'animadors a les 17:00h.

"Siervas de Maria",
Carrer Enric Granados, 16

Tema II. En comunió, vivim,
creixem i preguem.

Desembre

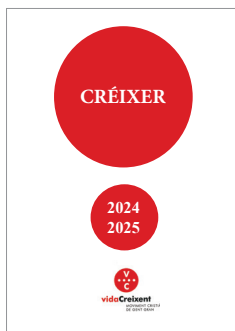
Dijous 12:

Reunió d'animadors a les 17:00h.

"Siervas de Maria",
Carrer Enric Granados, 16

Tema III. Generosos amb
esperança.

Tema IV. La senzillesa d'un infant.

TEMARI DEL CURS 2024-2025 "Créixer"

Com a suport a les reflexions
de grup, podeu descarregar els
materials del temari al nostre web:
www.vidacreixent.org/temari

Podeu contactar amb
nosaltres a través del
telèfon:
682 835 093

